

ning paa 1,650 Rd. Han paatog sig i 1863 at bygge samtlige 51 Pontoner til Broen over Elimfjorden. 18 Pontoner vare næsten færdige, da General Hegermann-Lindencrone i Foraaret 1864 gav Ordre til at sætte dem i Vandet og lade dem nedsenke, for at de ikke skulde falde i Fjendens Hænder. Samtidig saae Andrageren sig nødt til at standse alt Arbejde paa de øvrige 33 Pontoner. Militair-etaten har for Tabet paa de nævnte 18 Pontoner udbetalt Andrageren en Erstatning, som han selv har fundet tilfredsstillende, ligesom den ogsaa har tilfagt ham Dækning af et Par mindre Beløb; derimod har hverken den eller Finantsministeriet villet indrømme, at der var nogen Forpligtelse tilstede til at erstatte det Tab, Andrageren har lidt ved Standningen af sit Arbejde. Dette Tab er taget til 50 Rd. for hver af de 33 Pontoner, ialt 1650 Rd., og begrundet derved, at man istedetfor endeel af Sommeren 1864 har maattet benytte Vinteren 1865 til Arbejds Fuldførelse, hvorved Arbejdslønnen er beregnet forøget med 10 pCt. Andrageren synes at være i høi Grad overbevist om sin Forbrings Nødsnødvendighed, og „finder Intet i Lovgivningen, som kan fratagende ham Erstatningen“. Han har imidlertid heller ingen Lovbestemmelse kunnet anføre, hvorefter Erstatningen burde tilkjendes ham, og da Udvalget finder, at han har faaet en efter Forholdene rundelig Erstatning for sine øvrige Tab, mens de Dødsninger, der ledsage Andragendet, ikke indeholde tilstrækkelig Opfordring til her at gjøre en Undtagelse fra den hidtil fulgte Regel, ifølge hvilken der ikke gives Erstatning for Næringstab, kan man ikke tilraade at fremme Andragendet videre.

28. Hans Jensen af Røgnind ved Nærhuus, forhen Forpagter af Færgeren ved Tangen i Sahl Cogn, Viborg Amt, andrager om Erstatning for en Færge, som paa Befaling af det danske Militair blev fuldstændigt ødelagt. Skaden tageredes til 120 Rd., og Næringstabet til 90 Rd. Han indsendte i sin Tid Andragende, ledsaget af de fornødne Dødsninger, til Krigsministeriet, men har ikke faaet nogen Erstatning. Udvalget antager, at saavel dette Andragende som de under Nr. 29, 30 og 31

opførte Andragender rigtigst afgjøres ved Behandlingen af det af Krigsministeren for Thinget forelagte „Udkast til Lov om Bevilling til Berigtiggelsen af endeel fra Krigsførelsen 1864 hidrørende Krav“, og man skal derfor ikke gjøre nogen Indstilling om disse Andragender.

29. Kristen Poulsen Søndergaard af Skive andrager om en Erstatning af 80 Rd. for Skade paa en Dælsbaad, der ifølge Herredsfogdens Ordre blev ødelagt i Foraaret 1864, for at den ikke skulde falde i Fjendens Hænder. Staden blev samtidig taget til det nævnte Beløb af 2 af Retten dertil udnævnte Mænd. Andrageren har forskjellige Gange henvendt sig deels til Finantsministeriet og Krigsministeriet, deels til Erstatningscommissionen, men forgjæves. Udvalget henviser til, hvad der under Nr. 28 er anført.

30. Forpagter L. Petersen af Refsnbro andrager om Erstatning for Tab, han har lidt derved, at de danske Tropper lod en Bro opbryde og et Haleværk molestere. Fra Ministeriet har han faaet det Svar, at hans Tab maatte betragtes som Næringstab og derfor ikke kunde erstattes. Han oplyser imidlertid, at han har ladet Skaden tagere af dertil af Retten udnævnte Mænd, og indsendt Tagationsforretningen til Ministeriet; det skønnes derfor ikke rettere, end at hans Krav ganske maa sættes i Klasse med de ovenfor under Nr. 28—29 nævnte. Udvalget henviser til, hvad der er udtalt under Nr. 28.

31. Afskediget Gymnastiklærer, Vagtmester F. P. Wortmann andrager om Krigsstabs-erstatning. Han var ansat ved 4de Dragonregiment i Aarene 1850—63 og havde da Bolig paa Gottorp Slot. Medens han var fraværende med Regimentet, blev der i Slutningen af Januar 1864 udstedt Befaling til Slottets plikkelige Rømning. Andrageren, som var Entemand og havde sat sine 3 Børn ud til Fremmede, kunde selvfølgelig ikke faae Orlov til selv at sørge for sine Eiendele, og da enhver af de øvrige paa Slottet boende Familier under disse Omstændigheder havde Mere end nok at gjøre med at sørge for sig selv, blev Følgen